

Levensdoel

Naar het toeschijnt zijn er niet veel mensen die nadenken en zichzelf vragen stellen wat betreft de zingeving en het doel van het leven op aarde. Wanneer we rondom ons heen zien, zijn alle mensen druk bezig. De auto's worden 's morgens vroeg van stal gehaald en gestart. Er wordt geraasd langs de wegen -of men staat in lange files-, en 's avonds gaat de wagen weer op stal. De mens komt tijd te kort. Hier wat en daar wat. Vlug even dit, en snel even dat. Ook nog de ganse dag luisteren naar de radio, en 's avonds de tv, en dan naar bed. De rosmolen draait en wij mensen zitten erin en menen dat het zo hoort.

Repos Ailleurs, de rust is elders. En om dat "elders" bekommeren wij ons in het algemeen maar zeer weinig.

Deze aarde is dan ook maar een vreemdsoortige planeet om op te wonen. Of we het nu leuk vinden of niet, wij worden erop geplaatst door middel van onze geboorte uit onze ouders. Eenmaal op de aarde kunnen we niet verhuizen naar een andere planeet. Of het ons bevalt of niet bevalt op deze aarde, doet weinig af of toe aan het feit dat wij geen andere keus hebben. Als kinderen worden of werden wij reeds geconfronteerd met de harde feiten, met de reële gevaren. Die gevaren kunnen van natuurkrachten afkomen, maar meer nog van onze soortgenoten die ons het leven op allerlei wijze kunnen zuur maken of zelfs ons het leven kunnen ontnemen. Kortom, er zijn allerlei elementen die ons leven bedreigen. Het "leuke" is dat de nieuwsmedia ons dagelijks op de hoogte houden van de laatste gebeurtenissen op het gebied van ongelukken, oorlogen, rampen en de schokkendste gebeurtenissen. Alsof we dat zo nodig allemaal dienen te weten en onze interesse daarnaar uitgaat.

Al met al lijkt deze wereld meer op een onveilig wespennest, waar wij van alle kanten worden bedreigd. Deze aarde is beslist nog geen veilig oord en geriefelijke woonplek voor ons mensen. Overal ter wereld hoor en lees je van moorden, verkrachtingen, berovingen, corruptie, ziekten, brandstichtingen, natuurrampen, ontvoeringen, en ga zo maar door. Mensen met veel geld en macht manipuleren naties ten bate van hun eigen voordeel, zodat er spanning ontstaat, waaruit oorlogen voort kunnen komen. Men wil het monopolie over bodemschatten, etc.. Vreemd eigenlijk dat de ene mens de andere mens het licht in de ogen niet gunt, en dat de mensen als wilde varkens in het rond lopen en alles rondom zich besmeuren en er een jan-boel van maken! Nog vreemder is dat de mensen allemaal roepen om vrede,

maar juist door hun daden de onvrede bewerkstelligen. Allerlei organen worden in het leven geroepen om de vrede te bevorderen, maar we zijn er verder van af dan ooit te voren. Wat zijn de oorzaken? En hoe kunnen we ons aan deze menselijke waanzin onttrekken?

Heeft het leven wel zin om op de huidige wijze voort te gaan? We zien toch voor ogen dat de huidige maatschappelijke ontwikkelingen vast dreigen te lopen. Neem het file-probleem. Waar blijft onze mobiliteit?

De mechanisering en automatisering heeft ons in het machinale en computale tijdvak gebracht, waardoor wij geleefd worden. Is zulk een leven nog wel zinvol? Wij leven steeds afstandelijker van elkaar. Veel mensen in nieuwbouwwijken en flats kennen niet eens hun burens. Dat wij op aarde zijn is niet slechts om onszelf te amuseren. Wij zijn er voor elkaar.

Het leven is ook vol problemen, die we zelf geschapen hebben. Wanneer men het boek van Kurt G. Blüchel leest "Heilen verboten, toten erlaubt", (Gezond maken verboden, doden toegestaan) vraag je je af in wat voor tegengestelde wereld wij eigenlijk leven. Blüchel is al een 40 tal jaren kenner en onderzoeker van de farmaceutische industrie en beschrijft de georganiseerde criminaliteit van het Duitse gezondheidswezen. (Dokter Rath doet dit eveneens). En dat is niet alleen in Duitsland het geval. Het is een mondiaal verschijnsel.

In de Duitse gezondheidsindustrie gaat ongeveer 300 miljard Euro om, dat is 12,5% van het Duitse BNP. Er komen in Duitsland veel te veel jonge artsen per jaar bij (ongeveer 4000) en dat op een afnemend bevolkingsaantal. Deze nieuwe artsen willen een bestaan hebben en kunnen slechts overleven door zich ten doel te stellen gezonde mensen ziek te maken en aan zich te koppelen. Tachtig procent van alle diagnoses van deze artsen zijn onjuist of overtrokken. Vijftig procent van de 8 miljoen operaties per jaar zijn overbodig. Van de medicijnen en hun bijwerkingen worden de meeste patiënten zieker dan ze al waren. Alles blijkt om het geld te draaien en niet om de gezondheid. Jaarlijks sterven er 80.000 Duitsers voor hun tijd als gevolg van de gezondheids-criminaliteit. De Duitse artsen zijn in hun land doodsoorzaak nummer één! Ook al leggen zij de eed van Hippokrates af, maakt dat hun niet tot goede artsen. In gebieden waar véél artsen wonen is ziekte en sterftcijfer het hoogst. Het is alsdan een zegen om in een streek te wonen waar weinig of geen geneesheren zijn. De artsenaar streeft kennelijk een tegengesteld doel na.

Aristoteles (384-322 v.Chr) schreef in zijn *Politica* over de mens het volgende: ***“Want de mens is de meest verhevene van alle levende wezens als hij vervolmaakt is, maar zonder wetten en recht is hij de slechtste van allen. Als hij zijn vermogens niet voor de deugd aanwendt, is de mens de meest gewetenloze en woeste van alle levende wezens, de verwerpelijke zowel in lust als in vraatzucht”***.

In het bijbelboek Prediker staan wijze vragen en antwoorden, en ook evenzo wijze vaststellingen en waarnemingen over de kwestie wat het leven zin geeft.

Prediker 4 geeft nu niet een echt vrolijk beeld van het leven. De S.V. heeft boven dit hoofdstuk geschreven: “Het leven is vol kwelling en teleurstelling”. Niet bepaald om over te juichen.

Alles zinloos?

Wanneer men het boek Prediker begint te lezen, lijkt het of we te maken hebben met iemand die levensmoe is. De schrijver -Salomo- ziet nergens enig voordeel in. Ziende op de natuurlijke kringlopen en de kosmische orde, concludeert hij dat dit alles zó intens vermoeiend is, dat een mens het niet kan uitspreken. Onze eindigheid en de dood maakt schijnbaar alles in het leven zinloos. Het is echter onwaar dat alles zinloos zou zijn. Alleen

depressieve mensen menen in hun gelijk te staan dat onze vergankelijkheid het leven zinloos maakt. Juist de vergankelijkheid dient ons te motiveren alles eruit te halen wat erin zit. Door er steeds op te hameren dat de mens niet in staat is tot enig goed en geneigd is tot alle kwaad, geeft men depressieve mensen nog méér voedsel voor hun gelijk. De Heidelbergse Catechismus zegt het eveneens, dat wij mensen onbekwaam zijn tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Dus werd het tot geloofsbelijdenis! Alzo gaat er achter de geloofsbeleving en belijdenis een zware depressie schuil. Dat klopt, daar één van de opstellers van de Heidelbergse Catechismus zwaar depressief was, namelijk Zacharias Ursinus.

Dat de mens niet deugt is waar, maar dat hij onbekwaam is tot enig goed, is te kort door de bocht. De mens is zedelijk en maatschappelijk wel degelijk bekwaam tot goede zaken. Alleen wat betreft de zaken die het geestelijk goede betreffen, daarvan is de mens afkerig. Ook spreekt de H.C. over de “bate”, in Zondag 23, wat een term is uit een economisch beginsel waarop de gehele maatschappij rust, dat de kost voor de bate uitgaat. Dat houdt in dat investeren wel goed is, maar je moet daarna wél ervan kunnen profiteren, niets voor niets. Hiertegenover staat de onbaatzuchtigheid van de ware Godsvreze. Het leven moet toch een ándere zin hebben, dan slechts de jacht naar steeds meer, naar baten en inkomsten?

Heeft Salomo geen oog gehad voor Elohims herstelwerk, voor de verkiezing van Israël, voor de wederoprichting aller dingen? Is er voor de mens, voor de Israëliet en voor de ware gelovige niet veel meer aan zingeving en levensvreugde dan zich slechts te mogen verheugen in zijn werk, te genieten van zijn eten en drinken?

Dit is echter niet het enige wat de Prediker ons laat zien

Prediker 3 ontvouwt iets van het raadsel van het leven, nl. dat álles zijn bestemde tijd heeft. En wat is het voordeel van al onze arbeid? Zie vers 9:

9 *Wat voordeel heeft hij, die werkt, van hetgeen hij bearbeidt?*

10 *Ik heb gezien de bezigheid, die God den kinderen der mensen gegeven heeft, om zichzelf daarmede te bekommeren.*

11 ¶ *Hij heeft ieder ding schoon gemaakt op zijn tijd; ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd, zonder dat een mens het werk, dat God gemaakt heeft, kan uitvinden, van het begin tot het einde toe.*

12 *Ik heb gemerkt, dat er niets beters voor henlieden is, dan zich te verblijden, en goed te doen in zijn leven.*

13 *Ja ook, dat ieder mens ete en drinke, en het goede geniete van al zijn arbeid. Dit is een gave Gods.*

14 Ik weet, dat al wat God doet, dat zal in der eeuwigheid zijn, en er is niet toe te doen, noch is er af te doen; en God doet dat, opdat men vreeze voor Zijn aangezicht.

15 Hetgeen geweest is, dat is nu, en wat wezen zal, dat is alrede geweest; en God zoekt het weggedrevene;

Wij kunnen het werk of doel van Elohim niet uitvinden volgens Salomo, hoe we ook zoeken en ons aftobben, het zal niet gelukken erachter te komen. Wij worden wat dat betreft in onwetendheid gelaten.

Wat staat ons dán te doen? Niets anders dan blij te zijn over onze werken, goed te doen en te eten en te drinken naar behoren. Dát is een gift of gave van onze Schepper. Immers, wat ná ons wezen zal is twijfelachtig, vandaar het volgende advies uit Prediker 3:22, *Dies heb ik gezien, dat er niets beters is, dan dat de mens zich verblijde in zijn werken, want dat is zijn deel; want wie zal hem daarhenen brengen, dat hij ziet, hetgeen na hem geschieden zal?*

Steeds stelt de Prediker zichzelf de vraag of iemand weet wat goed is voor de mens in dit leven, zie Prediker 6:12

12 Want wie weet, wat goed is voor den mens in dit leven, gedurende het getal der dagen van het leven zijner ijdelheid, welke hij doorbrengt als een schaduw? **Want wie kan den mens aanzeggen, wat na hem wezen zal onder de zon?**

Niemand kan ons aanzeggen wat ná ons zal wezen. Er kan over worden gespeculeerd, maar niets over worden vastgesteld. Dat wil niet zeggen dat de Bijbel ons in het ongewisse laat over toekomstige dingen als de wederoprichting van Elohims koninkrijk en het leven der toekomstige eeuwen. Daarvan hebben de profeten ons zeer veel nagelaten.

In hoofdstuk 5 meent de Prediker een oplossing te hebben gevonden, zie vers 18 **Ziet, wat ik gezien heb, een goede zaak, die schoon is: te eten en te drinken, en te genieten het goede van al zijn arbeid, dien hij bearbeit heeft onder de zon, gedurende het getal der dagen zijns levens, hetwelk God hem geeft; want dat is zijn deel.**

19 Ook een iegelijk mens, aan denwelken God rijkdom en goederen gegeven heeft, en Hij geeft hem de macht, om daarvan te eten, en om zijn deel te nemen, en om zich te verheugen van zijn arbeid, **datzelve is een gave van God.**

20 Want hij zal niet veel gedenken aan de dagen zijns levens, dewijl hem God verhoort in de blijdschap zijns harten.

Prediker 9:9 *Geniet het leven met de vrouw, die gij liefhebt, al de dagen uws ijdelens levens, welke God u gegeven heeft onder de zon, al uw ijdele*

dagen; want dit is uw deel in dit leven, en van uw arbeid, dien gij arbeidt onder de zon.

Prediker 2:10 *En al wat mijn ogen begeerden, dat onttrok ik hun niet; ik wederhield mijn hart niet van enige blijdschap, maar mijn hart was verblijd vanwege al mijn arbeid; en dit was mijn deel van al mijn arbeid.*

Het leven een ziekte?

Sommigen beweren dat het leven zelf een ziekte is waaraan wij mensen allen tenslotte doodgaan. Dat getuigt niet van geloof en bewustheid van het levensdoel. De Prediker onderstreept wel de zinloosheid van het leven, zonder er terstond een concreet antwoord op te geven. Dat moet ons niet depressief stemmen. Het moet ons tot nadenken aanzetten. Wij mensen lijden geen droevig bestaan, een leven dat weinig zinvol is. Het werken is niet alleen voor work-aholics; nee, het is onze scheppingsopdracht, de aarde te bewaren en te bebouwen. Productief zijn geeft voldoening, vooral als men daarbij creatief mag zijn. Salomo meende dat het leven weinig zin had, goed gedacht, daar het vergaderen van bezit jaloersheid van anderen verwekt en men niet weet of erfgenamen er wel goed mee om zullen gaan na iemands dood. Ziende op alle onderdrukking, ziekten, machtsmisbruik en alle ellende in de wereld, meende Salomo dat een misdraht beter af was dan een levende. Aan rijkdom kleven volgens Salomo grote gevaren, vooral de onrust dat men het gemakkelijk kan verliezen. Vandaar dat geld veel levens beheerst, men slapeloze nachten erdoor heeft, en velen er niet werkelijk van kunnen genieten, er niet van durven eten. Eigendommen en grote aanwas ervan zag hij als een bron van onrust en onderdrukking. Verdriet werkt weliswaar zuiverend, maar vreugde daar en tegen is een heelmester. Hoewel het leven veelal meer donkere wolken geeft, is het toch goed de zon te aanschouwen. De honger naar de zingeving van het leven is groot, maar het aanbod van juiste antwoorden is minimaal. Toch wijst Salomo niet naar een hemel als ontsnappingsmogelijkheid voor het moeilijke bestaan op aarde. Nee, de aarde is en blijft voor ons mensen het belangrijkste oriëntatiepunt, de plaats waar wij ons dienen te verwerklijken. Het leven zou absurd zijn, als er geen wezenlijk verband is tussen hard werken en de vruchten erop te ontvangen. Enerlei wedervaart de rechtvaardige en de goddeloze, was Salomo's conclusie of vaststelling. Vandaar de praktische overweging die hij gaf: Geniet van de goede dingen! Genieten zelf zag hij als een groot deel of erfgoed van het leven. Waardeer

dan het genot en durf van het goede te genieten. Geniet zoals een schoothondje geniet als het wordt aangehaald.

Veel zaken in het leven zijn dubbelzinnig. Lachen kan gezond zijn, maar ook dodelijk. Men dient zijn grens te weten. Er is echter geen duidelijk verband tussen onze daden en het lot dat ons treffen kan. Goddelozen gaat het soms voor de wind, terwijl rechtvaardigen soms veel tegenslag hebben. Wij moeten het dan ook niet slechts van dit leven verwachten. Ijdelheid, en nog eens ijdelheid, dát is het leven volgens Salomo. Het kwaad en de dood maken tenslotte alles kapot. Ze hebben echter niet het laatste woord. Er is méér. Want, van alles wat gehoord is blijft dit ene: Vreest Elohim en onderhoudt Zijn geboden. Zie Prediker 12:13 *Van alles, wat gehoord is, is het einde van de zaak: Vrees God, en houd Zijn geboden, want dit betaamt allen mensen. 14 Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.*

Voor veel mensen heeft het leven weinig of geen zin, doordat zij er zelf de zin aan hebben ontnomen. Ook onder de jeugd zijn er die zich afvragen wat de zin van het leven is. Men kan niet zien in veel gevallen dat onze Schepper een duidelijk omlijdend doel met ons heeft. Hij wilde de aarde niet leeg laten toen Hij de aarde schiep. Onze Schepper zag met groot vermaak op ons neer toen Hij ons geschapen had. Een kunstenaar of bouwer, of welke vakman dan ook, mag met vermaak terugzien op zijn producten. De Heidelbergse Catechismus stelt in Zondag 3, dat het doel van onze Schepper met ons is, *dat wij Hem recht zouden kennen, Hem van harte liefhebben, en met Hem in de eeuwige zaligheid leven zouden, om Hem te loven en te prijzen.*

Hieruit blijkt dat de H.C. slechts oog heeft gehad voor het hemelse leven zoals men zich dat in die tijd voorstelde. De H.C. rept helaas niet over de taak die de mens bij de schepping ontving, een cultuuropdracht, het rentmeesterschap. Te leven tot Zijn eer bestaat niet slechts uit een “loven en prijzen” in het hiernamaals. Nee, het leven tot Zijn eer begint nu, hier, door gehoorzaamheid aan Zijn geboden en inzetten. Door goed te doen, door het grote gebod te volbrengen. De H.C. is veelal maar ten halve, terwijl men de Bijbel erdoor niet in z'n geheel neemt.

Wij moeten zelf een levenstaak nemen, ons doelen stellen. Wij mogen ons door teleurstellingen niet uit het veld laten slaan. Zie wat Stanley Jones schrijft in één van zijn vele boeken over een zendelingsvrouw in China. Een zendingsechtpaar met kinderen vertoefde in China. De zending en al zijn kinderen werden door de bevolking aldaar vermoord en de vrouw bleef alleen achter. Zij keerde niet terug naar haar land maar bleef werken onder die bevolking en is er daarna tot grote zegen geweest. Zij heeft haar taak en roeping opgevat en is niet bezweken onder de tegenslagen.

Is er iets mis met de prediking?

Het blad CV-koers heeft een aantal Refo-jongeren geïnterviewd in een plaatselijke disco te Wekerom. Er is zeker iets mis met de prediking, waar de uitverkiezing fungeert als een soort struikelblok. Er is diepgaande bezinning noodzakelijk, allereerst bij de predikers in de meer bevindelijk-gereformeerde kringen. De jongeren gaven glasharde getuigenissen, waar men ijskoud van wordt, zie hierna:

“Als het voor ons eeuwigheid wordt, dan is het voor altijd branden in de hel. In de hel zitten de meeste mensen. Ik neem aan dat het daar dan best gezellig is. De hemel is slechts voor een enkeling weggelegd. Wij horen daar toch niet bij. Het geloof moet je gegeven worden, en de redding der ziel is een daad van God. God heeft van tevoren mensen tot de zaligheid voorbeschikt, en daar horen wij niet bij, dus zitten we hier in de disco.. Ben ik uitverkoren, dan zal God me dat wel laten weten”.

Hieruit blijkt dat de prediking een fatalistisch levensvisie kweekt bij sommige jongelui. De uitverkiezingsleer nemen zij als een vrijbrief voor een onbezorgde levensstijl. Het kweekt onverschilligheid tegenover het geloof en de kerk. Het ontnemt de jongelui een positieve kijk op het leven, zodat zij de zingeving niet zien, noch ervaren. De predikers zullen een diepgaande studie moeten maken aangaande de leer der verkiezing en de jongelui de rechte weg voor ogen houden. De verkiezing is misverstaan. Bij Augustinus is de verkiezing een eigen leven gaan leiden met zijn tweerijkenleer, wat desastreuze gevolgen heeft gehad. Zie onze brochures: “Misverstane verkiezing 1 en 2”, no. 132 en 133.

De morgenstond heeft goud in de mond

Wij mensen zakken des nachts weg tijdens de slaap. De slaap is op zich een wonderlijk iets, ook het dromen, zie brochure no.274.

Om onze geest weer omhoog te tillen -na de slaap- tijdens het ontwaken heeft onze Schepper ons voorzien van het vrolijke gezang der vogels. Dat begint al bij de eerste zonnestralen die boven de horizon verschijnen. De vogels zingen daarna om beurten hun hoogste liederen, wat een lievelust is voor het oor. Wij worden daardoor opgevrolijkt om de dag te mogen aanvangen met een opgekrikte geest. Dat is de natuur. De on-natuur tracht de natuur te overweldigen. Mensen springen vroeg uit bed, zetten hun radio aan, starten de motoren van hun machines en vervoermiddelen en gaan ronkend door het landschap, de rust en het vogelgezag verstorend.

Jesaja 64:5 Gij ontmoet den vrolijke, en die gerechtigheid doet dengen, die Uwer gedenken op Uw wegen;

Jahweh wil ons opvrolijken. Daartoe heeft Hij lust, ook via Zijn feesten, zie *Zacharia 8:19 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Het vasten der vierde, en het vasten der vijfde, en het vasten der zevende, en het vasten der tiende maand, zal den huize van Juda tot vreugde, en tot blijdschap, en tot vrolijke hoogtijden wezen; hebt dan de waarheid en den vrede lief.*

Ooit wel eens op de volgende Schriftplaatsen gelet waar er gesproken wordt over de vrolijkheid en opgewektheid welke Gode welbehaaglijk is?

1 Kronieken 16:27 Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en vrolijkheid zijn in Zijn plaats

Deuteronomium 28:47 Omdat gij den HEERE, uw God, niet gediend zult hebben met vrolijkheid en goedheid des harten, vanwege de veelheid van alles;

Nehemia 12:43 En zij offerden deszelve daags grote slachtofferen, en waren vrolijk; want God had hen vrolijk gemaakt met grote vrolijkheid; en ook waren de vrouwen en de kinderen vrolijk; zodat de vrolijkheid van Jeruzalem tot van verre gehoord werd.

Psalmen 97:11 Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid, en vrolijkheid voor de oprechten van hart.

Psalmen 105:43 Alzo voerde Hij Zijn volk uit met vrolijkheid, Zijn uitverkorenen met gejuich.

Psalmen 119:111 ¶ Ik heb Uw getuigenissen genomen tot een eeuwige erve, want zij zijn mijns harten vrolijkheid.

Jesaja 65:18 Maar weest gijlieden vrolijk, en verheugt u tot in der eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep Jeruzalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid.

Jeremia 31:13 Dan zal zich de jonkvrouw verblijden in den rei, daartoe de jongelingen en ouden te zamen; want Ik zal hunlieder rouw in vrolijkheid veranderen, en zal hen troosten, en zal hen verblijden naar hun droefenis.

Jeremia 33:11 De stem der vrolijkheid en de stem der blijdschap, de stem des bruidegoms en de stem der bruid, de stem dergenen, die zeggen: Looft den HEERE der heirscharen, want de HEERE is goed, want Zijn goedertierenheid is in eeuwigheid! de stem dergenen, die lof aanbrengen ten huize des HEEREN; want Ik zal de gevangenis des lands wenden, als in het eerste, zegt de HEERE.

Handelingen 14:17 Hoewel Hij nochtans Zichzelve niet onbetuigd gelaten heeft, goed doende van den hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende, vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid.

Jesaja 30:29 Er zal een lofzang bij ulieden zijn, gelijk in den nacht, wanneer het feest geheiligd wordt; en blijdschap des harten, gelijk van een, die met pijpen wandelt, om te komen tot den berg des HEEREN, tot den Rotssteen van Israël.

Onze geest kan verkrampen en na een goede tijding verlevendigd worden, zoals bij Jakob het geval was, zie *Genesis 45:27 Maar als zij tot hem gesproken hadden al de woorden van Jozef, die hij tot hen gesproken had, en dat hij de wagenen zag, die Jozef gezonden had om hem te vervoeren, zo werd de geest van Jakob hun vader, levendig*

Procreatie

Voor velen heeft in deze eeuw het huwelijk en het gezin weinig of geen waarde meer. Het is alles zo gewoon geworden. Trouwen, kinderen krijgen, huisje, boompje, plantje, eten, drinken en slapen, werken en weer rusten. Men zoekt naar nieuwe vormen van leven, om zich uit de "sleur" los te wringen. Men wil nog wel een gezin vormen, maar dan niet meer als één, hooguit twee kinderen, om zelf maar meer van het leven te kunnen genieten. De aarde zou overbevolkt worden, etc..

Het doel van onze Schepper met de aarde lezen wij o.a. in

Jesaja 42:5 ¶ Alzo zegt God, de HEERE, Die de hemelen geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die den volke, dat daarop is, den adem geeft, en den geest dengen, die daarop wandelen:

*Jesaja 45:12 **Ik heb de aarde gemaakt, en Ik heb den mens daarop geschapen; Ik ben het! Mijn handen hebben de hemelen uitgebreid, en Ik heb al hun heir bevel gegeven.***

*Jesaja 45:18 Want alzo zegt de HEERE, Die de hemelen geschapen heeft, Die God, Die de aarde geformeerd, en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd, **Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zijn zou, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou: Ik ben de HEERE, en niemand meer.***

Genieten:

*Prediker 2:24 Is het dan niet goed voor den mens, dat hij ete en drinke, en dat hij zijn ziel het goede doe **genieten** in zijn arbeid? Ik heb ook gezien, dat zulks van de hand Gods is.*

*Prediker 5:18 ¶ (5-17) Ziet, wat ik gezien heb, een goede zaak, die schoon is: te eten en te drinken, en te **genieten** het goede van al zijn arbeid, dien hij bearbeid heeft onder de zon, gedurende het getal der dagen zijns levens, hetwelk God hem geeft; want dat is zijn deel.*

*Jeremia 31:5 Gij zult weder wijngaarden planten op de bergen van Samaria; de planters zullen planten, en de vrucht **genieten**.*

*1 Timotheüs 6:17 Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God, **Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten;***

*2 Timotheüs 2:6 De landman, als hij werkt, moet alzo eerst de vruchten **genieten**.*

Godsdienst als zingeving

Voor veel mensen is godsdienst, in welke vorm en onder welke naam dan ook, een bron van zingeving geweest in hun leven. Vandaag de dag heeft godsdienst niet meer de aantrekkingskracht welke het in vroeger tijden had. De mensen zoeken de zingeving elders. Er is welvaart en daardoor vele mogelijkheden om in het leven allerlei dingen te doen die vroeger alleen door hele rijke lieden gedaan konden worden.

De mensen worden ook te nuchter om in veel dingen van de godsdienst te geloven. Het aanbod van de godsdiensten is te mysterieus, te vaag, in het duister gehuld. De mensen prikken door de religieus opgeblazen ballonnen heen en bedanken voor zulk een zingeving. Dikwijls terecht, daar de godsdiensten niet veel meer te bieden hebben dan een zucht en klucht. Voor het hier en nu is algemeen weinig belangstelling bij de religies, daar men alles projecteert naar een hiernamaals, waar men geen zekerheid van kan geven. De geheimzinnige sfeer rond de geestelijken en hun gewijde spreektaal en kleding heeft niet meer die imponerende werking welke ze in vroeger tijden op de ongeleerden mensen uitoefende.

De religies zullen het Koninkrijk van Elohim moeten ontdekken en dat in haar rijke kleuren verkondigen!

Het Rijk van Elohim

Het leven heeft wel degelijk zin, ziende op het komend Rijk van Elohim, de vernieuwing van hemel en aarde, waar gerechtigheid en vrede zal heersen. Is het niet groot dat van de ware gelovigen wordt gezegd dat zij met Christus mogen heersen, mogen zitten in Zijn troon? Zie Openbaring 3:21 *Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon.*

Er is strijd te voeren. Zonder strijd geen overwinning.

Hoe te leven volgens Salomo? Zie zijn raad in Prediker 9:10 *Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht; want er is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, daar gij heengaat.*

En vervolgens hoofdstuk 11:1 en 6: *Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen.*

2 Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht; want gij weet niet, wat kwaad op de aarde wezen zal.

6 Zaai uw zaad in den morgenstond, en trek uw hand des avonds niet af; want gij weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zijn zullen.

Wie zaait, doet dat met de hoop om eens te mogen oogsten. 1Cor. 9:10.

Lopende band werk, massaproductie, fabricage, assemblage, etc.. zijn arbeids- en mensonvriendelijk, geestdodend. Wij moeten naar het natuurlijke en oorspronkelijke terug. Er zullen nieuwe technieken en nieuwe methoden worden uitgedacht en of worden voorgeschreven van Hogerhand, waarmee wij in het toekomstige aan de slag kunnen.

Elk zal bijdragen naar vermogen aan de nieuwe wereld van het Rijk van Elohim. Elk zal zijn plaats weten, en met de gaven hem toebedeeld woekeren in de goede zin.

Medewerkers van Hem zijn, zie *1 Corinthiërs 3:9 Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij.*

Kolossensen 4:11 En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

3 Johannes 1:8 Wij dan zijn schuldig de zodanigen te ontvangen, opdat wij medearbeiders mogen worden der waarheid.

Het dienen van Jahweh geeft zin aan het leven. Onze Schepper schiep niet in het wilde weg. Hem stond een vast omljnd doel voor ogen. Wanneer het geschapene afwijkt van het doel waartoe het geschapen is, mist het zijn doel, zijn bestemming. Onze Schepper is creatief-actief, die Zich niet de hele dag amuseert in een hangmat met wat muziek erbij. Hij was zes dagen actief met (her)scheppen, herordenen en rustte op de 7e dag. Hij is actief betrokken bij Zijn voortbrengselen. Ook al zijn wij van de rechte weg afgebracht, rust Hij niet voordat Hij ons weer op de rechte weg heeft. Zijn

goedheid en liefde is oneindig groot. Hij heeft lief die Hem liefhebben, en wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

De liefde is iets dat nimmer zal vergaan, 1Cor. 13.

Het goede zal overwinnen, want als het kwade zou winnen, zou dat in zichzelf weer ten onder gaan.

Het grote gebod, zie Marcus 12:29 *En Jezus antwoordde hem: Het eerste van al de geboden is: Hoor, Israel! de Heere, onze God, is een enig Heere.*

30 En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod. 31 En het tweede aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod, groter dan deze.

Er is loon voor de rechtvaardigen, dus heeft werken zin! Werken in het geloof gedaan. Om ook barmhartig te zijn, gelijk onze hemelse Vader. Lucas 6:27

Elohims opdracht en macht geeft doel aan ons leven, zie Lucas 10:19-20. *Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen en scorpioenen te treden, en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen.*

20 Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen.

Zelfontwikkeling is zinvol.

Geloofsvitaliteit

Wanneer wij letten op het leven van Jakob bemerken we niet veel geloofsvitaliteit aan het einde van zijn leven. Hij is onder het verdriet van het gemis van Jozef gebukt gegaan. Toen zijn zoons terug kwamen uit Egypte en met de eis van de onderkoning voor de dag kwamen, dat Benjamin mee moest naar Egypte en dat Simeon als gijzelaar vast werd gehouden, had Jakob het niet meer. Hij slaakte de verzuchting: Genesis 42:36 *Toen zeide Jakob, hun vader, tot hen: Gij berooft mij van kinderen! Jozef is er niet, en Simeon is er niet; nu zult gij Benjamin wegnemen! **al deze dingen zijn tegen mij!***

Jakob kon de opeenhoping van schijnbare tegenheden niet meer verwerken, hij kon er niet doorheen zien. Of beter gezegd, hij kon er Jahweh's hand niet meer in zien. Dat komt omdat wij mensen te kortzichtig zijn in veel gevallen, teveel met onszelf op hebben. Indien Jakob in het geloof had gezien waarmee Jahweh bezig was, om op wonderbare wijze gezin in het leven te behouden voor de hongerdood, dan had hij het uitgeroepen: *Al*

deze dingen werken in mijn voordeel, Gode zij dank!. Zie maar wat Jozef ervan zei: *Genesis 45:7 Doch God heeft mij voor uw aangezicht henen gezonden, om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden, door een grote verlossing.*

Jakob miste het zicht op de samenhang van zijn leven en dacht nog in fragmenten: al deze **dingen**. Dingen zijn fragmenten. En zo kunnen er heel wat **dingen** zijn die ons het leven kwellen, indien we ons aan de **dingen** vertillen en ergeren, **dingen** waarover we soms nachten wakker liggen, maar die eigenlijk de moeite niet waard zijn. Ons leven lijkt een panische worsteling tegen “*al deze dingen*”. Salomo werd ook al zo moe van de dingen, hoor maar: Prediker 1:8 *Al deze dingen worden zo moede, dat het niemand zou kunnen uitspreken; het oog wordt niet verzadigd met zien; en het oor wordt niet vervuld van horen*

Satan heeft het ook over “*al deze dingen*”, maar let op het antwoord van onze Heiland: Mattheüs 4:9 *En zeide tot Hem: Al deze dingen zal ik U geven, indien Gij, nedervallende, mij zult aanbidden.*

Mattheüs 6:32 *Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft.*

Mattheüs 6:33 *Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.*

Wij mogen ons om “*al deze dingen*” absoluut niet druk maken!

Konden wij de zin maar zien ervan, dan zou er al heel wat last van ons afvallen. Konden we maar óver de dingen heen zien, op Elohims wonderbare leiding. Mensen die van geloofsvitaliteit getuigen spreken en spraken heel anders dan Jakob, hoor maar:

Romeinen 8:28 *En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.*

Romeinen 11:36 *Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.*

Filippenzen 4:13 *Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.*

“Alle dingen” zijn in dit perspectief niet meer zinloos en tegenstrijdig, maar betekenisvol. Wij behoren niet te bezwijken onder de opgestapelde “dingen” van het aardse leven, wat dezen ook moge zijn. Ons leven mag niet erdoor beheerst worden, ons leven mag slechts door Jahweh worden

beheerst. Hij leidt onze weg, zie Jesaja 48:17 *Alzo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Ik ben de HEERE, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet.*

Al loopt ons pad soms door de zee, evenwel zullen de golven ons niet overstromen! In Zijn armen zijn wij veilig!

Jesaja 43:2 Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken.

Israëls identiteitsbewustwording zal er voor zorgen dat ons leven zin heeft. Wanneer wij niet weten wie we in werkelijkheid zijn en waarheen het leven ons voert, is het vanzelfsprekend dat er weinig perspectief te verwachten is. Wanneer wij echter weten wie wij zijn, dat wij nazaten zijn van de 12 stammen Israëls in de verstrooiing, gaan we toch wel even anders naar onszelf en naar elkaar kijken. Dan worden de beloften in de Bijbel levend. Wat Petrus dan zegt, geldt ook óns!

Handelingen 2:39 *Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.*